

[Formanden.]

Vi gaar derefter over til Behandling af den sidste Sag paa Dagsordenen, som er:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ferie med Løn.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3352; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1873).

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen og Aksel Larsen:*

Til § 1.

- 1) I Stk. 2 udgaar Punkt 3.

Til § 2.

- 2) Stk. 4 udgaar.

Til § 4.

- 3) I Stk. 3 udgaar 1ste Punktum.

Til § 9.

- 4) Stk. 2 udgaar.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Chr. Jensen: Da min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, som var valgt til Ordfører, er syg, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Udtalelser om det foreliggende Lovforslag. Det henvistes til et Udvalg, og dér har man meget nøje gennemgaaet Enkelthederne i de forskellige Paragraffer. Udvalget har tillige haft Henvendelser fra en Række Institutioner, og der foreligger fra disse Institutioner skriftlige Henvendelser, som Udvalget har ladet optrykke i Betænkningen.

Under Behandlingen i Udvalget er der opnaaet et Flertal for visse Ændringer. Saaledes er der angaaende Ændringsforslaget under Nr. 1 et Flertal for, at der i § 1, Stk. 1, efter Ordet „Statens“ tilføjes: „Folketkirkens og Folkeskolens“. Det vil med andre Ord sige, at man i dette Flertal er af den Opfattelse, at ogsaa Tjenestemænd beskæftiget paa disse Omraader er sikret Ferie i Henhold til de Regler, der er gældende for disse Felter, og at man derfor ikke formener, at de henhører under denne Lov.

Under Nr. 2 og 17 er der stillet Ændringsforslag om, at Ordet „Personer“ i § 1,

Stk. 2, Afsnit 2, ændres til „Lærlinge“. Det er Meningen hermed, at de af Lærlinge-loven omfattede Ikke-Lærlinge overføres, hvad deres Ferierettigheder angaar, til denne Lov, men da Lovforslaget gaar ud paa, at den endelige Ferieordning for dem, hvem Loven skal omfatte, først træder i Kraft i sit fulde Omfang i 1940, foreslaar Udvalget, at der ved Ændringsforslag Nr. 17 træffes en Særbestemmelse, der gaar ud paa, at Retten til Ferie efter Lærlinge-loven er gældende for de ufaglærte unge Arbejdere i Aarene 1938 og 1939.

Ved Ændringsforslagene Nr. 12 og 16 gives der Ministeren Bemyndigelse til at træffe de Særordninger, der er nødvendige for de Arbejders Vedkommende, som ikke lønnes direkte af deres Arbejdsgiver, og for Søens Folk, med Hensyn til hvilke særlige Forhold gør sig gældende.

I den afgivne Betænkning giver Oppositionspartierne Udtryk for en vis Velvilje over for Tanken om Ferie, men de opstiller en Række Betæneligheder, hvorved de finder Mulighed for at komme bort fra den Velvilje, de ogsaa ved Lovforslagets første Behandling gav Udtryk for. Man faar derfor det Indtryk, at denne Velvilje ikke er alvorlig ment over for den store Gruppe af Borgere, der her er Tale om, og som skulde nyde godt af Ferien. Oppositionspartierne erklærer i Realiteten, at de ikke ønsker at yde Medvirken til det store Kulturfremskridt, som Ferielovforslaget indeholder.

Alle maa erkende, at man i en meget lang Aarrække ved Lov har givet Stats-tjenestemændene af alle Grader Ferie med Løn, og alle Kommuner har fulgt Statens Eksempel og givet deres Tjenestemænd og Lønarbejdere Ferie. Men her, hvor Talen er om Arbejderne i al Almindelighed, ønsker Oppositionspartierne ikke at følge dette Eksempel, medens det dog skulde synes at være en naturlig Ting, at ogsaa Arbejderne erhvervede denne Rettighed til at faa nogle Dages Ferie om Aaret. Alle erkender, at der i de sidste 20—30 Aar ikke mindst fra de organiserede Arbejders Side er ført en omfattende Kamp for at opnaa Ligestilling i Samfundet med de i Stat og Kommune ansatte Arbejdere, hvad enten det nu er Tjenestemænd af den ene eller den anden Grad. Alle erkender, at det er lykkedes Arbejderne at naa et Stykke frem paa dette Omraade og maaske endda et betydeligt Stykke frem. Alligevel er man ikke naaet frem til, at alle Arbejdere har en Ferie af en saadan Længde, som det skulde synes.